

שְׁנֵי שִׁירִים

גבריאל פרייל

ל בני ג

דברי שִׁחון ושלונה

אבלתי לָחֵם-צָרֵב עִם הַנְּסִיף מְסִיאָם, חוּם הַפְּנִים וּלְבָן הַחֵיּוֹף.
 הוּא לְבַשׁ חֲגִיגִיּוֹת וְעֻנָּת רֹחַ קְעוֹר רֵאשׁוֹן לְגוֹפּוֹ.
 דְּבַר קְלָאָסֶר יָד עַל לִוְדוֹן וְנִיז-יִוְרֵק — קְפָרִים גְּדוּלִים מְחַסְרֵי סְלָאֵי אָמֵת.
 וְזָכְרוּנוּ צָמֵד עַל אֲנָשֵׁי מוֹלְדָתוֹ קֶטְנֵי הַקּוֹמָה, אוֹכְלֵי הָאָרֶז הַחֲנוּר,
 וְעַל הַסְּרָחִים שֶׁם צְצוּמֵי הַגְּאוֹת, בְּלֶהֱט מוֹצְיָקִים צְבָאוֹת צְבָצְיָהֶם.
 אַנְבַּ הַנְּמַכֵּת קוֹל נְמוּךְ הוֹסִיף בְּן-סִיאָם, שְׁאִין פֶּשֶׁקְחוֹן הַנְּמֹר הַמְּצוּי אֶצֶל בּוֹדְהָא —
 אֵף אֲדוּנָה קְלִילָה לְעוֹלָם לֹא תִפְגַּע בְּנִמְיוֹ
 וְאִין בְּרַגְעוֹן עוֹנֹת-הָאֵין-קֶץ הַהוֹזוֹת בְּפֶרְדְּסִיוֹ.

סָמַע נִשְׁבָּה רֹחַ מְקַרְנֵי-רְחוּב, דְּבָרָה תִּפְלָה שֶׁמַּעֲבֵר לְגוֹשְׁרִים.
 וְהַקְּשֵׁר נֶעְצַב מֵאֵד וְדָמָם בְּצַמְקֵי הַיְעוּדִים,
 עַת דְּרַךְ הַזְּגוּגִית נִשְׁפָּקָה שְׁקִיפָה צְפוּנִית, אֶפְרָסְקִית
 וְרֵאִיתִי אֵת גְּנִי מְפָרִיסָה לִי בְּפֶרִי דְבָרֶיהָ הַשְּׁלֹוִים.

עַל הַשָּׂרֵב וְהַקָּר

הַשָּׂרֵב הַזֶּה, הַפּוֹצֵם בְּעוֹרְקִים, מְתַנְּעֵשׂ.
 יִקְפֹּץ לְמַשְׁהוֹ שְׂבָהֲגִיּוֹן קָר, אֶסֶר בְּךָ, בְּאֶסֶד הַנְּמַנִּים:
 אִם בַּחֲרֶף, שְׂנַרְאָה רְחוּק וְנִשְׂא מְשִׂיא אֲבָרְסֵט,
 אִם בְּשַׁעַת צָרֵב קְרוּבָה, מְצַמְצֵמֵת אֲבוּקוֹת הַקְּרִים.

הַשָּׂרֵב מַצְלָה עַל הַפָּרֵק אֵת הַנְּתָן לְפִתְרוֹן קַל בְּלֶכֶד:
 נִגְלִים דְּבָרִים בְּמַצְרוּמֵיהֶם, בְּפִשְׁטוּתָם עוֹרֵת.
 הוּא עוֹיֵן אֵת הַעֲלֻבְרָה בְּהַשְׁמַקְצָה בַּחֲרֻשׁוֹתֶיהָ,
 אֵת הַמְּתַשְׁבָּה שְׂטוֹב לָהּ בְּלִילוֹתֶיהָ.

הַשָּׂרֵב מְצִיף וְרָסִיו הָאֵימִים בְּנִבּוּלוֹתֵינוּ,
 מוֹסִיף לְצִלִּילָה אֶחְרוּנָה.
 עוֹד מְצַט — נֶאֱנַחְנוּ נְהַגָּה קְרוֹת,
 וְעַל רֵאשֵׁינוּ — הַשְּׁלֵג.